

IZBA ARCHITEKTÓW
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

KRAJOWY SĄD DYSCYPLINARNY

CDPIS

ZA ZGODNOŚĆ Z ORYGINAŁEM

Paulina Józwik
Sekret Biura
Krajowego Sądu Dyscyplinarnego IARP
28/09/2023

Warszawa, dnia 27 kwietnia 2023 r.

Sygn. akt KD II 12/22

ORZECZENIE

Krajowego Sądu Dyscyplinarnego Izby Architektów RP

Krajowy Sąd Dyscyplinarny Izby Architektów RP, w składzie następującym:

Przewodniczący: arch. Krystyna Kakareko
Sędzia: arch. Piotr Biliński
Sędzia: arch. Dorota Bujnowska-Cechniak
Sędzia: arch. Małgorzata Kruszko-Szotyńska
Sędzia sprawozdawca: arch. Zofia Brzykczyk-Lenartowicz

Protokolant: Paulina Józwik
przy udziale Okręgowe Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej arch. Wacława Matłoka

na podstawie: § 42 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 31 października 2002 r. - w sprawie szczegółowych zasad i trybu postępowania dyscyplinarnego w stosunku do członków samorządów zawodowych architektów, inżynierów budownictwa oraz urbanistów (Dz.U. Nr 194, poz. 1635) w zw. z art. 37 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. - o samorządach zawodowych architektów oraz inżynierów budownictwa (Dz.U. z 2023 r. poz. 551),

po rozpoznaniu w dniu 27 kwietnia 2023 r. na rozprawie sprawy z wniosku Okręgowego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej Podkarpackiej Okręgowej Izby Architektów przeciwko obwinionemu arch. ██████████ zamieszkałemu w ██████████ wpisanemu na listę członków Izby Architektów Rzeczypospolitej Polskiej pod numerem ██████████ obwinionego o popełnienie przewinienia dyscyplinarnego polegającego na tym, że w okresie od 1.07.2017 roku do dnia 31.10.2019 roku w sposób rażący nadużywał prawa do wykonywania zawodu architekta, podpisując jako autor części architektonicznej projekty opracowane przez osoby nie posiadające uprawnień do projektowania w specjalności architektonicznej, a faktycznie nie brał udziału w procesie projektowania, nie zapewniał nad nim stałego nadzoru, a tym samym nie miał wpływu na jakość sygnowanych przez siebie opracowań", czym naruszył obowiązki, o których mowa w art. 41 pkt 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o samorządach zawodowych architektów oraz inżynierów budownictwa (Dz. U. z 2019 I. poz. 1117), w zakresie reguł 1.4, 2.3, 3.9, 4.1, 4.3 Kodeksu Etyki Zawodowej Architektów (przyjętego

uchwałą 01 III Sprawozdawczego Krajowego Zjazdu Izby Architektów z dnia 18 czerwca 2005 r.), zwanego dalej KEZA,

na skutek odwołania od orzeczenia Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Podkarpackiej Okręgowej Izby Architektów RP z dnia 1 marca 2022 r. (sygn. akt. PK/D6/2021) uznającego obwinionego winnym popełnienia zarzucanych mu czynów i orzekającego karę zawieszenia w prawach członka Izby Architektów przez okres 12 miesięcy i obciążającego zryczałtowanymi kosztami postępowania w kwocie 3000 zł,

orzeka:

- (1) zaskarżone orzeczenie utrzymuje w mocy w całości;
- (2) obciąża obwinionego kosztami za postępowanie w drugiej instancji, na podstawie § 48 ust. 2 pkt 3 i ust. 3 Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 31 października 2002 r. - w sprawie szczegółowych zasad i trybu postępowania dyscyplinarnego w stosunku do członków samorządów zawodowych architektów, inżynierów budownictwa oraz urbanistów (Dz. U. Nr 194, poz. 1635) - opłatą zryczałtowaną w kwocie 3000 zł (słownie trzy tysiące złotych) na rzecz Podkarpackiej Okręgowej Izby Architektów Rzeczypospolitej Polskiej, tj. łącznie opłatą za I i II instancję w wysokości 6000 zł (słownie: sześć tysięcy złotych).

Podpisy pod sentencją:

Przewodnicząca: arch. Krystyna Kakareko

Sędzia: arch. Piotr Biliński

Sędzia: arch. Dorota Bujnowska-Cechniak

Sędzia: arch. Małgorzata Kruszek-Szotyńska

Sędzia sprawozdawca: arch. Zofia Brzykczyk-Lenartowicz

ZA ZGODNOŚĆ Z ORYGINAŁEM

Paulina Jędrzej
Sekretarz Izby
Krajowego Sądu Dyscyplinarnego IARP

28/07/2023

IZBA ARCHITEKTÓW
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

KRAJOWY SĄD DYSCYPLINARNY

ODPIS

ZA ZGODNOŚĆ Z ORYGINAŁEM
Paulina Jozwiak
Sekretarz
Krajowego Sądu Dyscyplinarnego IARP
28/07/2023

KD II 12/22

Uzasadnienie

Postępowanie wyjaśniające zostało podjęte z urzędu na podstawie przekazanego przez Zespół do spraw Wykonywania Zawodu działający przy Okręgowej Radzie Podkarpackiej Okręgowej Izby Architektów wyciągu z rejestru pozwoleń na budowę, prowadzonego i udostępnionego przez Główny Urząd Nadzoru Budowlanego. Na wniosek Okręgowego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej Podkarpackiej Okręgowej Izby Architektów RP, który po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego, wnioskiem z dnia 16.12.2021 r. wystąpił do Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Podkarpackiej Okręgowej Izby Architektów RP o ukaranie pana arch. [REDAKTOWANE] zamieszkałego w [REDAKTOWANE] wpisanego na listę członków Izby Architektów Rzeczypospolitej Polskiej pod numerem [REDAKTOWANE] zarzucając mu „popełnienie przewinienia dyscyplinarnego polegającego na tym, że w okresie od dnia 01.07.2017r. do dnia 31.10.2019 r. w rażący sposób nadużywał prawa do wykonywania zawodu architekta, podpisując jako autor części architektonicznej projekty *wykonane* przez osoby *nieuprawnione*, nie posiadające uprawnień do projektowania w specjalności architektonicznej, a faktycznie nie brał udziału w procesie projektowania i nie zapewniał nad nim stałego nadzoru a tym samym nie miał wpływu na jakość sygnowanych przez siebie „opracowań”, co stanowi naruszenie obowiązków określonych w art. 41 pkt 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o samorządach zawodowych architektów oraz inżynierów budownictwa (zwanej dalej Ustawą) poprzez uchybienie zasadom Kodeksu Etyki Zawodowej Architektów (przyjętego Uchwałą 01 III Sprawozdawczego Krajowego Zjazdu Izby Architektów z dnia 18.06.2005 r., dalej: KEZA) w zakresie reguły:

- reguła 1.4 Architekci są odpowiedzialni za właściwe kwalifikacje osób wykonujących prace bezpośrednio pod ich kierunkiem lub w ich imieniu oraz za odpowiedni nadzór nad nimi i nad wykonywaną przez te osoby pracą,
- reguła 2.3 Architekci winni unikać działań i sytuacji, które są niezgodne z ich zobowiązaniami zawodowymi lub które mogą budzić wątpliwości co do ich niezależności, bezstronności lub zawodowej uczciwości,
- reguła 3.9 Architekci wykonują pracę zawodową zgodnie z wiedzą, należyтым

zaangażowaniem i starannością,

-reguła 4.1 Architekci wykonują swoją pracę zawodową w sposób niezależny, bezstronny, rzetelny, uczciwy i z zachowaniem poufności,

-reguła 4.3 Architekci poprzez swoje działania promują; niezależność, bezstronność, godność i uczciwość zawodu, oraz dbają, by ich przedstawiciele i pracownicy postępowali zgodnie z niniejszym Kodeksem tak, aby żadne działanie czy postępowanie nie podważało zaufania tych, dla których i z którymi pracują a przedstawiciele społeczeństwa mający kontakt z dowolnym architektem byli chronieni przed wprowadzeniem ich w błąd, oszustwem lub kłamstwem.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny orzeczeniem z dnia 5 września 2022 r. uznał Obwinionego winnym popełnienia przewinienia dyscyplinarnego w zarzucanym przez Rzecznika zakresie tj. naruszenie obowiązków, o których mowa w art. 41 pkt 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o samorządach zawodowych architektów oraz inżynierów budownictwa, w zakresie reguł 1.4, 2.3, 3.9, 4.1, 4.3 Kodeksu Etyki Zawodowej Architektów.

Sąd wnikliwie rozpatrzył wszystkie zarzuty przedstawione we wniosku Rzecznika. Przyjął korzystne dla Obwinionego założenie, że wykonywane przez Niego prace w ramach biura [REDAKTION] były wykonywane z zachowaniem zasad etyki zawodowej. Okręgowy Sąd Dyscyplinarny zajął się głównie oceną współpracy Obwinionego z innymi jednostkami projektowymi. Z zeznań samego Obwinionego wynika, że współpraca ta nie była zgodna z zasadami Kodeksu Etyki Zawodu Architekta. Obwiniony nadużywał prawa do wykonywania zawodu architekta, podpisując jako autor części architektonicznej projekty opracowane przez osoby nie posiadające uprawnień do projektowania w specjalności architektonicznej, nie biorąc udziału w procesie projektowania. Pełnił raczej rolę sprawdzającego. Naruszył więc przytoczone przez Rzecznika reguły KEZA. Sąd jako okoliczność obciążającą uznał brak skruchy Obwinionego, który wyraził przekonanie o braku jakichkolwiek podstaw do określenia swojego zachowania jako nienależytego.

Obwiniony nie pamiętał większości projektów, o które został zapytany w trakcie rozprawy. Nie potrafił też w większości przypadków dokładnie i przekonująco zdefiniować swojej roli w procesie projektowym wybranych obiektów. Jest to o tyle zdumiewające, że pytania dotyczyły głównie obiektów użyteczności publicznej, których proces projektowy wymaga sporego zaangażowania a także dużego wysiłku twórczego i intelektualnego oraz poświęcenia znacznej ilości czasu. Obwiniony nie spotykał się z inwestorami, nie uzgadniał projektów z rzeczoznawcami, nie miał żadnego wpływu na koordynację międzybranżową. W opinii Sądu Jego rola ograniczała się do powierzchownego sprawdzania projektów. Obwiniony sam wielokrotnie podkreślał w trakcie rozprawy, że dawał osobom wykonującym projekty pod jego

KRAJOWY SĄD DYSCYPLINARNY

nadzorem „tyle swobody, ile uważał”. Obwiniony zeznał, że nie ingerował w wykonywane prace, ewentualnie odpowiadał na pytania, jeśli osoba wykonująca projekt się do niego z jakimś problemem zwróciła. Wg słów arch. [REDAKTOWANO] opracowujący projekt „powinien się uczyć na własnych błędach” i nie jest rolą nadzorującego pracę patrona, aby go w czymkolwiek wyręczać lub kierunkować.

Za przewinienie to Sąd orzekł wobec Obwinionego karę zawieszenia w prawach członka Izby Architektów przez okres 12 miesięcy i obciąża zryczałtowanymi kosztami postępowania w kwocie 3000 zł, w oparciu o § 48 ust. 2, pkt 3 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 31 października 2002 r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu postępowania dyscyplinarnego w stosunku do członków samorządów zawodowych architektów, inżynierów budownictwa oraz urbanistów, zwanego dalej Rozporządzeniem.

Z orzeczeniem nie zgodził się Obwiniony i złożył od niego odwołanie. W odwołaniu zarzucił:

- rażąco naruszenie przepisów prawa materialnego, tj. art. 41 pkt. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o samorządach zawodowych architektów oraz inżynierów budownictwa (Dz.U. z 2019 r. poz. 1117) przez błędną wykładnię prowadzącą do uznania, iż Odwołujący się nie przestrzegał w okresie od 01.07.2017 r. do 31.10.2019 r. zasad etyki zawodowej w zakresie reguł 1.4, 2.3, 3.9, 4.1, 4.3 Kodeksu Etyki Zawodowej Architektów i w rezultacie do orzeczenia kary zawieszenia w prawach członka Izby Architektów przez okres 12 miesięcy i obciążenia zryczałtowanymi kosztami postępowania w kwocie 3.000,00 zł, gdy tymczasem arch. [REDAKTOWANO] w pełni i stale przestrzegał zasad etyki zawodowej w sposób nie nadużywający prawa, a więc nie doszło do naruszenia wskazanych w orzeczeniu reguł, a tym samym przepisu art. 41 pkt 2 Ustawy,
- rażąco naruszenie przepisów prawa procesowego, a to § 8 - § 15 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 31 października 2000 r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu postępowania dyscyplinarnego w stosunku do członków samorządów zawodowych architektów, inżynierów budownictwa oraz urbanistów (Dz.U. nr 194 poz. 1635) polegające w szczególności na nie przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego w zakresie reguły 3.9, 4.1 i 4.3, które obejmowało jedynie reguły 1.4 i 2.3 - postanowienie z dnia 24.08.2020 r. Podkarpackiego Okręgowego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej Architektów RP i mimo to objęcie reguł 3.9, 4.1 i 4.3 wnioskiem z dnia 16.12.2021 r. o wszczęcie postępowania przed sądem dyscyplinarnym, a następnie objęcie zaskarżonym orzeczeniem oraz ewidentnym i rażącym przekroczeniu wyznaczonych przepisem § 15 Rozporządzenia terminów prowadzenia postępowania wyjaśniającego.

W świetle tak sformułowanych zarzutów Obwiniony wniósł o uchylenie zaskarżonego swoim odwołaniem orzeczenia i umorzenie postępowania oraz zasądzenie na rzecz Odwołującego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa prawnego, według norm przepisanych.

Krajowy Sąd Dyscyplinarny zważył, co następuje:

Ustalony przez Sąd I instancji stan faktyczny znajduje oparcie w materialnie dowodowym, jest wszechstronny i nie budzący wątpliwości, a tym samym Krajowy Sąd Dyscyplinarny tak poczynione ustalenia uznał za własne.

Obwiniony od 1989 roku prowadzi w miejscu zamieszkania, na zasadach jednoosobowej działalności gospodarczej, [REDAKTOWANE]. W ramach tej działalności nie zatrudnia żadnych pracowników, a projekty wykonuje własnoręcznie, okazjonalnie korzystając z pomocy [REDAKTOWANE].

W okresie od 1.07.2017 roku do dnia 31.10.2019 do organów administracji architektoniczno-budowlanej złożono ponad 250 projektów budowlanych, których podpisanym autorem, projektantem w rozumieniu przepisów prawa budowlanego, był Obwiniony. 76 z tych projektów Obwiniony wykonał w ramach własnej działalności gospodarczej. Pozostałe sygnowane przez Obwinionego projekty powstały w 21 innych jednostkach projektowych, spośród których, ze względu na ilość opracowań wyróżnić należy:

- [REDAKTOWANE] (24 projekty),
- [REDAKTOWANE] (23 projekty),
- [REDAKTOWANE] (22 projekty).

Liczba projektów podpisanych przez arch. [REDAKTOWANE] dla pozostałych 18 współpracujących z nim jednostek projektowych wahała się w granicach od 1 do 6 dla każdej z nich. Obwiniony w ramach własnej działalności wykonywał średnio miesięcznie prawie 3 projekty, natomiast współpracując z firmami zewnętrznymi ponad 6 projektów średnio każdego miesiąca. Łącznie miesięcznie Obwiniony podpisywał średnio ok. 9 projektów budowlanych. Arch. [REDAKTOWANE] poświęcał na sporządzenie projektu średnio niecałe 3 dni, a w roku 2019 na sporządzenie jednego projektu poświęcił 1,9 dnia.

Okolo połowa wszystkich wykonanych w analizowanym okresie projektów dotyczyła obiektów o kubaturze do 1 000 m³, z czego większość stanowiły projekty indywidualne i adaptacje typowych projektów domów jednorodzinnych. Pozostałe projektowane w tym okresie przez Obwinionego budynki to m.in. obiekty usługowe, hotelowe, szkolne, służby zdrowia, kultu religijnego czy przemysłowe. Projekty wykonywane były zarówno dla klientów indywidualnych jak i instytucjonalnych.

Spółród 21 podmiotów, z którymi współpracował arch. [REDAKTOWANE] tylko jeden prowadzony był przez architektów (bez uprawnień). W dwóch kolejnych w prace projektowe zaangażowane

były 2 osoby będące w tym okresie studentami bądź absolwentami kierunku architektura. W pozostałych Obwiniony powierzał wykonanie projektów osobom do tego nieprzygotowanym, nieuprawnionym, w większości inżynierom budownictwa bez uprawnień budowlanych.

W ramach prowadzenia własnego biura projektowego arch. [REDAKTOWANE] projekty sporządzał osobiście w siedzibie firmy. Współpraca z pozostałymi podmiotami odbywała się głównie na zasadzie przesyłania dokumentacji drogą mailową oraz uzgodnień telefonicznych, rzadziej spotkań w siedzibach poszczególnych pracowni.

Współpraca odbywała się na podstawie umów ustnych. Obwiniony odmówił, zasłaniając się tajemnicą handlową udzielenia informacji na temat szczegółowej formy rozliczeń oraz wysokości pobieranego wynagrodzenia za świadczone usługi.

Krajowy Sąd Dyscyplinarny w pierwszej kolejności odniósł się do zarzutu przekroczenia terminów wynikających z § 15 Rozporządzenia.

Powyższy zarzut jest chybiony, bowiem przytoczony przepis nie przewiduje sankcji w przypadku przekroczenia terminu w nim wskazanego. Tym samym termin ten ma charakter instrukcyjny, a jego przekroczenie, nie rodzi jakichkolwiek skutków, tym bardziej skutku w postaci umorzenia postępowania.

Mając powyższe na uwadze Krajowy Sąd Dyscyplinarny odniósł się do dalszych zarzutów podniesionych w treści odwołania.

Krajowy Sąd Dyscyplinarny nie uznał za zasadny zarzut błędnej wykładni prowadzącej do uznania, iż Odwołujący się nie przestrzegał w okresie od 01.07.2017 r. do 31.10.2019 r. zasad etyki zawodowej w zakresie reguł 1.4, 2.3, 3.9, 4.1, 4.3 Kodeksu Etyki Zawodowej Architektów.

Istotą niniejszego postępowania, tak zarówno na etapie postępowania wyjaśniającego, jak również na etapie postępowania przed sądem dyscyplinarnym I instancji, jak i Krajowym Sądem Dyscyplinarnym, było ustalenie faktycznego udziału Obwinionego w procesie opracowania projektów architektonicznych. W tym miejscu należy podkreślić, że wykonanie projektu architektonicznego jest czynnością wykonywaną przez architektów pełniących samodzielną funkcję techniczną w budownictwie jako projektantów.

Zgodnie z przepisami autorem projektu budowlanego może być jedynie osoba uprawniona do pełnienia samodzielných funkcji technicznych w budownictwie. Jest to określone w art. 12 ust.1 ustawy Prawo budowlane:

Za samodzielną funkcję techniczną w budownictwie uważa się działalność związaną z koniecznością fachowej oceny zjawisk technicznych lub samodzielnego rozwiązywania zagadnień architektonicznych i technicznych oraz techniczno-organizacyjnych, a w szczególności

obejmującą:

1) projektowanie, sprawdzanie projektów architektoniczno-budowlanych i technicznych oraz sprawowanie nadzoru autorskiego;

ust.2 samodzielne funkcje techniczne w budownictwie, (...) mogą wykonywać wyłącznie osoby posiadające odpowiednie wykształcenie techniczne i praktykę zawodową, dostosowane do rodzaju, stopnia skomplikowania działalności i innych wymagań związanych z wykonywaną funkcją, stwierdzone decyzją, zwaną dalej „uprawnieniami budowlanymi”, wydaną przez organ samorządu zawodowego.”

Przyjęcie przez Ustawodawcę zasady, zgodnie z którą wykonywanie samodzielnych funkcji technicznych w procesie budowanym przez osoby posiadające odpowiednie uprawnienia do wykonywania zawodu ma charakter gwarancyjny. Zapewnia, nie tylko, to aby projekt był podpisany przez osobę posiadającą stosowne ubezpieczenie ale również to, aby został sporządzony przez osobę posiadającą odpowiednią wiedzę techniczną i doświadczenie.

W niniejszej sprawie nie budzi wątpliwości, że liczba podpisanych przez Obwinionego projektów wskazuje, że nie jest on ich autorem. Nie budzi również wątpliwości, że Obwiniony nie pracuje w dużej pracowni architektonicznej, której zespół architektów mógłby opracować taką liczbę projektów. Przeciwnie współpraca Obwinionego, co do zasady sprowadza się do współpracy z osobami nie będącymi architektami. To te osoby projektują, zaś Obwiniony jedynie podpisuje te projekty. To zaś czyni iluzorycznym jego udział w opracowaniu projektu, a w konsekwencji czyni również iluzoryczną jego samodzielną funkcję techniczną w budownictwie.

Działalność Obwinionego miała na celu wyłącznie umożliwienie wystąpienia o pozwolenie na budowę na podstawie projektów wykonanych przez osoby nie posiadające prawa wykonywania zawodu architekta. Zatem sporządzonych przez osoby do tego nieprzygotowane i nieuprawnione. Tego zaś nie sposób pogodzić z zasadami etyki zawodowej architektów.

Doświadczenie zawodowe Sądu wskazuje iż nie jest możliwe, aby Obwiniony mógł sporządzać taką liczbę projektów jaką podpisał. Rysowanie projektu, tworzenie opisów technicznych oraz udział w procesie projektowania (np. uzyskiwania uzgodnień, warunków technicznych itp.), wymaga czasu i jest procesem złożonym. Tym samym nie ulega wątpliwości Sądu, iż Obwiniony jedynie podpisywał projekty, co do których nie wnosił adekwatnego merytorycznego wkładu.

Na marginesie Sąd wskazuje, że Izba Architektów powstała, (podobnie jak inne samorzady zawodowe zawodów zaufania publicznego), aby chronić prestiż zawodu, ujednoczyć standardy pracy, dbać o jakość wykonywanych przez architektów usług projektowych, dbać o kwalifikacje zawodowe i moralne swoich członków, chronić społeczeństwo przed

niepożądanymi praktykami zawodowymi swoich członków, a tym samym budować zaufanie społeczne dla całej grupy zawodowej. Przy tak dużej liczbie podpisanych projektów niemożliwym jest ich dokładne przemyślenie, rozpoznanie wariantowe, czy znalezienie optymalnych rozwiązań inżynierskich, w tym instalacyjnych, wraz z uwzględnieniem optymalnych kosztów realizacji inwestycji, także przyszłych kosztów eksploatacji. Inwestor nie będąc fachowcem oczekuje od projektanta pomocy i doradztwa. Na tym właśnie polega zawód zaufania publicznego. Fikcyjne autoryzowanie projektów przekłada się na jakość architektury, często na jej przypadkowość, czy wyrwane co z kontekstu nietrafne propozycje przestrzenne, co z kolei niekorzystnie wpływa na postrzeganie całej grupy zawodowej architektów, zmniejszając jej wiarygodność, zaufanie do wiedzy fachowej, z powodu czego prestiż zawodu architekta jako zawodu zaufania publicznego doznaje uszczerbku.

Chybiony jest również zarzut nie przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego w zakresie reguły 3.9, 4.1 i 4.3. Zgodnie z tymi przepisami Architekci wykonują pracę zawodową zgodnie z wiedzą, należytym zaangażowaniem i starannością, także w sposób niezależny, bezstronny, rzetelny, uczciwy z zachowaniem poufności, a poprzez swoje działania, promują: niezależność, bezstronność, godność i uczciwość zawodu, oraz dbają, by ich przedstawiciele i pracownicy postępowali zgodnie z Kodeksem Etyki Zawodu Architekta.

Czyny Obwinionego z całą pewnością nie świadczą również o wykonywaniu projektów w sposób staranny i z zachowaniem stosownego zaangażowania w ich powstanie, zaś firmowanie projektów wykonanych przez osoby nie będące architektami nie promują ani uczciwości zawodowej ani godności zawodu. Innymi słowy, czyny Obwinionego stanowiły również naruszenie wyżej przytoczonych reguł KEZA.

O kosztach postępowania w II instancji orzeczono na podstawie art. 56 pkt 6 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o samorządach zawodowych architektów oraz inżynierów budownictwa w związku z § 48 ust. 1 i 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 31 października 2002 r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu postępowania dyscyplinarnego w stosunku do członków samorządów zawodowych architektów, inżynierów budownictwa oraz urbanistów.

W tym stanie rzeczy należało orzec jak w sentencji.

POUCZENIE:

na niniejsze orzeczenie obwinionemu oraz Rzecznikowi Odpowiedzialności Zawodowej przysługuje - za pośrednictwem Krajowego Sądu Dyscyplinarnego - odwołanie do właściwego ze względu na miejsce zamieszkania obwinionego Sądu Apelacyjnego - sądu pracy i ubezpieczeń społecznych, w terminie 14 dni od dnia doręczenia orzeczenia wraz z uzasadnieniem.

KRAJOWY SĄD DYSCYPLINARNY

Odwołanie podlega opłacie sądowej na rzecz właściwego Sądu Apelacyjnego zgodnie z właściwymi przepisami dotyczącymi opłat i kosztów sądowych w sprawach cywilnych.

Podpisy:

Przewodniczący: arch. Krystyna Kakareko

Sędzia: arch. Dorota Bujnowska-Cechniak

Sędzia: arch. Małgorzata Kruszko-Szotyńska

Sędzia: arch. Piotr Biliński

Sędzia sprawozdawca: arch. Zofia Brzykczyk-Lenartowicz

ZA ZGODNOŚĆ Z ORYGINAŁEM

Fotokopia
Sekretarza Sędzi
Krajowego Sądu Dyscyplinarnego IARP

20/04/2023